

ในสมัยปัจจุบันนี้เราจะประพฤติปฏิบัติธรรมๆ ใ้ ปฏิบัติธรรมด้วยความเรียบง่าย ด้วยการลดสั้น นี้ธรรมะด้อยคุณภาพ ธรรมะด้อยคุณภาพขึ้นมาแล้ว ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติขึ้นมามันก็ไม่มีความหมายในใจของมัน ถ้าไม่มีคุณภาพในใจของมัน แต่การประพฤติปฏิบัติของมัน มันต้องการสมความปรารถนาใ้ ก็พินทุสนับบ้านี่ใ้ มันป้องกันไม่ได้ ถึงเวลาแล้ว พอความโลภ ความโกรธ ความหลงขึ้นมา หัวใจมันควบคุมไม่ได้ หัวใจควบคุมไม่ได้เพราะอะไร เพราะการประพฤติปฏิบัติเรามันบกพร่อง ความบกพร่องอันนั้น แล้วก็บอกมีคุณธรรมๆ นีใ้ หมายำกำลังระบาคอยู่ นี

ฟังธรรมๆ ก็เหมือนกัน ถ้าฟังธรรมๆ ถ้าเราป้องกันด้วยวัคซีนของเราพร้อมแล้ว ถึงมันจะเกิดการโดนพินทุสนับบ้านี่ใ้ มันก็ป้องกันของมันได้ ป้องกันของมันได้ เห็นไหม ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศีล สมาธิ ปัญญา ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม ธรรมะย่อมคุ้มครอง คุ้มครองตรงไหน ลองถือศีล ๕ สิ ถือศีล ๕ ถ้าถือศีล ๕ หนึ่ง สุขภาพเราดีแล้ว ไม่กินสุรายาเมา เรื่องยาเสพติดไม่ต้องพูดถึงมันเลย นีถ้าเรามีศีล ๕ ใ้ไหม

นีใ้ สิ่งทีเวลาเราจะขอศีลๆ กันนะ ขอศีล ๔ ข้อ ข้อหนึ่งเอาใ้ตามสะดวกสบาย นีใ้ สิ่งทีมันจะมีคุณภาพ เราก็ไปตัดไปทอนมันซะ ไปตัดทอนด้วยกิเลสตัดทอนความทะยานอยากของเราใ้ แค่ว่ารับยังรับไม่ได้เลย แค่ว่า รับศีลๆ รับศีลมันมีอะไร รับศีลก็ปฏิญาณตนเท่านั้นเอง

แต่ถ้าเป็นศีลจริงๆ ศีลคือความปกติของใจ ศีลเกิดจากการวิริติ วิริติคือเราตั้งใจเรานีแหละ เราวิริติของเราขึ้นมา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปขอศีลมาจากใคร เวลาครูบาอาจารย์เราท่านประพฤติปฏิบัติมา ถ้าเป็นสัจจะความจริงในใจ อธิศีลๆ คือมันมั่นคงในหัวใจนั้นเลย สติ อัตโนมัตติ สติอัตโนมัตติมันไม่มีเจตนา ไม่มีสิ่งใด มันมันเป็นความจริงในใจอันนั้น แต่ใ้ของเรา มันมีแต่ความจอมปลอมใ้ ถ้าความจอมปลอมขึ้นมา จะไปรับศีลก็เหลือศูนย์

ถ้ามันมีความจริงๆ หนึ่ง สุขภาพดีอยู่แล้ว เรื่องสุขภาพนะ เรื่องประหยัด เรื่องมัธยัสถ์ มีเงินเหลือใ้เหลือสอย ใ้นี้ก็เหมือนกัน เวลาทำหน้าที่การงานขึ้นมา รายรับๆ เวลาขายจ่ายมหาศาล

เวลามีศีลมีธรรมขึ้นมา ศีลธรรมมันเริ่มต้นมาจากการดำรงชีวิต สิ่งทีมีชีวิต วัฒนธรรมของเรา ถ้าเป็นจริงๆ ขึ้นมา ถ้าเป็นจริงขึ้นมา เราทำแล้วมันเต็มเม็ดเต็มหน่วยของเรา สิ่งทีธรรม

โอสถ ธรรมโอสถขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมและวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางไว้ วางไว้ให้บำรุงรักษาเราไว้ ให้บำรุงรักษาหัวใจของเรา

เวลาเราเกิดมา เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมีชีวิตหนึ่งนะ ชีวิตหนึ่งเกิดขึ้นมา น้ำบ่อหน้าข้างหน้าก็มีบ่อหนึ่ง จะไปกินบ่อนั้น จะไปกินบ่อหน้า นี่ก็เหมือนกัน เวลาเกิดมาชีวิตหนึ่ง จะเอาจริงเอาจริงขึ้นมา กลัวทุกข์กลัวยาก ผัดวันประกันพรุ่ง ไปพรุ่งนี้ ไปมะรีนนี้ ไปชาตินี้ จะไปพบพระศรีอารยข้าน้ำ

ไปพบพระศรีอารยข้าน้ำ เรามีต้นทุนอะไร เราได้ทำอะไรไว้ เราจะไปเกิดร่วมพระศรีอารย เวลาชาวพุทธเราๆ อยากเกิดร่วมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สหชาติ อยากได้เห็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อยากได้ฟังธรรมจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อยากประพฤติปฏิบัติขึ้นมาให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแก้ไขเราเพื่อให้สิ้นสุดแห่งทุกข์ไป นี่หวังน้ำบ่อหน้า หวังน้ำบ่อหน้า แล้วในปัจจุบันนี้ทำอะไร ปล่อยวันคืนล่วงไปๆ ไซ้ใหม่ สิ่งทีวันเวลามันมีค่าๆ ไง

ทางธุรกิจ เวลา เป็นดอกเบี๋ยทั้งนั้นนะ แล้วของเราละ ชีวิตเราละ ปล่อยให้มันล่วงไปไซ้ใหม่ เกิดมาฆ่าเวลา เวลาเขาว่ากันนะ ฆ่าเวลา เวลามันเหลือเยอะ

แต่ของเราละ คนที่ประพฤติปฏิบัติ วันคืนล่วงไปๆ เคนจกรม นั่งสมาธิภาวนา เอ๊ะ! เดี่ยวเย็นอีกแล้ว เดี่ยวค่ำอีกแล้ว นั่งตลอดรุ่ง อ้าว! สว่างแล้ว ทำไมมันเป็นอย่างนั้นนะ มันเป็นอย่างนั้น วันเวลามันมีค่า คำว่า “วันเวลามีค่า” มันย้อนกลับมาชีวิตเราก็ต้องมีค่าไ้ ถ้าไม่มีชีวิตเรา เวลามันก็หมุนไป นาฬิกาตั้งไว้มันหมุนอยู่นั้นนะ แต่ของเราละ ๑๐ ปี ๒๐ ปี อายุขัยมากขึ้น ฆราคร่ำคร่ามากขึ้น แล้วมีอะไรเป็นที่พึ่ง มีอะไรเป็นความจริง ถ้ามีอะไรเป็นความจริงขึ้นมา

นี่ไ้ สิ่งทีวัคชินป้องกันโรคหมาบ้าไ้ไม่ได้เพราะอะไรละ เพราะไปตัดทอนมันไ้ เพราะเห็นแก่ผลประโยชน์ไ้ เพราะมั่งง่ายไ้ แล้วสุดท้ายผลไปตกกับใคร ผลไปตกกับผู้ที่รับยานั้นนะ นี่ก็เหมือนกัน ชีวิตเราๆ ผลไปตกกับใคร ตกกับเรา

จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะนะ ชาตินี้เกิดเป็นนาย ก แล้วสร้างบุญสร้างบาปไว้ แล้วชาติหน้าไปตกกับใคร ก็ตกกับจิตดวงนี้แหละ แต่ไปเกิดอีกคนหนึ่ง ไปเกิดอีกคนหนึ่ง ไปเกิดอีกภพชาติหนึ่ง ถ้าภพชาติมันไปจากไหน ภพชาตินั้นไปจากนี้ ไปจากการดำรงชีวิตเราไ้ ใครทำดี

ทำชั่วไว้นี้ ทำดีต้องได้บุญกุศล ทำคุณงามความดีของเราได้ของเรา คำว่า “ได้ของเรา” มันเป็นการมเกา

กรรมเกาหมายความว่ามันเป็นอำนาจวาสนา เป็นจรตนิสัย แต่เวลาเกิดมาแล้วด้วยอำนาจวาสนา การเกิดนี้มีค่ามาก ๆ ถ้ายังมีชีวิตอยู่ ลองหายใจเข้าแล้วนึกพุทลี พุทธานุสติ แล้วพุทธานุสติมันอยู่ที่ไหน พุทธานุสติมันอยู่ที่สติสัมปชัญญะของเรา เราตั้งใจจะทำของเรา เราหายใจเข้าแล้วนึกพุท หายใจออกนึกโธ ได้ประพฤตปฏิบัติพุทธานุสติ เราได้เฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ เราเอาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพุทธานุสติ ถ้าเราทำของเรา มันเป็นการช่วยเหลือหัวใจของเรา หัวใจเรียกร้องความช่วยเหลือจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ จนมันกลมกลืน

เริ่มต้นมันจะขัดมันจะแย้ง ในครอบครัวยุของเรามันมีแต่ครอบครัวยุของมาร ในหัวใจเรามีครอบครัวยุของมารมันอยู่ มันไม่ต้องการให้ใครเข้ามาในใจมันเลย แล้วเราพยายามหายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ เราพยายามจะเอาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เอาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้ามาในหัวใจของเรา มันต่อต้าน ๆ

เกือบเป็นเกือบตายที่ประพฤตปฏิบัติกันอยู่ ที่ล้มเหลวก็ล้มเหลวเพราะหัวใจเรานี้แหละ ล้มเหลวเพราะในใจมันมีกิเลสตัณหาความทะยานอยาก มันมีครอบครัวยุของมารใจ เวลาเราเข้มแข็งขึ้นมามันก็อูเซาะ มันนิ่งอยู่ในใจนะ “ไม่มี อะไรร่างหมดเลย” ทั้งตัวมันอยู่นั้น ครอบครัวยุมันนอนหมกอยู่ในใจนั้น นี่ใจ ที่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “จะสอนใครได้หนอ จะสอนใครได้หนอ” มันลึกลับมหัศจรรย์อย่างนี้

เวลาเราทำความสะอาดบ้านของเราแล้ว เราก็อ่าบ้านเราสะอาดหมดจดแล้ว ลองทิ้งไว้ลิเดียวฝุ่นเต็มเลย แล้วยิ่งบ้านร้าง ๆ นะ บ้านนั้นมันจะพังทลายไปได้ง่าย ถ้าบ้านมีคนอยู่รักษานะ นี้ก็เหมือนกัน ในเมื่อเรายังมีชีวิตอยู่ เราจะรักษาบ้านของเรา ถ้าเราจะรักษาบ้านของเรา เราเป็นชาวพุทธ เรามีรัตนตรัย พระพุท พระธรรม พระสงฆ์ แล้วเข้มขันให้มันเป็นจริง อย่าให้เป็นวัคชินที่ ไม่มีคุณภาพ อย่าให้เป็นธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ไร้ค่า ทั้ง ๆ ที่มีคุณค่ามหาศาล มีคุณค่ามหาศาลไว้สำหรับผู้ที่มิจิตใจมีมาตรฐาน จิตใจที่มีมาตรฐานเขาจะพยายามชวนชวนของเขา

เวลาระลึกถึงพุทธานุสติ ระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ระลึกถึงนามของท่าน แล้วพยายามเกาะท่านไว้ๆ กอดองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไว้ด้วยการหายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ แล้วพยายามกระทำไปๆ มันจะเกิดความมหัศจรรย์นะ เกิดความมหัศจรรย์ในใจของคน ถ้าใจของคนเป็นอิสระ ใจของคนทิ้งสัญญาอารมณ์เดิม แล้วไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จิตผ่องใสๆ

เวลาจิตมันผ่องใส จิตเดิมแท้นี้ผ่องใส จิตเดิมแท้หมองไปด้วยอุปกิเลส จิตเดิมแท้นี้ผ่องใส จิตเดิมแท้นี้เป็นผู้ยกขึ้น ยกขึ้นด้วยสติด้วยปัญญาไง จิตเดิมแท้นี้ผ่องใส จิตเดิมแท้นี้เป็นผู้ข้ามพ้นกิเลส จิตเดิมแท้เป็นผู้ข้ามพ้นมัน แล้วมันอยู่ไหน เคยเห็นหน้ามันไหม เคยเห็นหน้ากิเลสไหม

เราเป็นหนี้แล้วไม่ยอมชำระหนี้เขา เขาจะยอมรับไหม คนเราเป็นหนี้ เราต้องชำระหนี้ นะ แม้จะบวชพระ เป็นหนี้ยังบวชไม่ได้เลย ต้องจ่ายหนี้ ต้องเป็นผู้ที่มีอิสระก่อนถึงได้มาบวชเป็นพระ

แล้วนี่เหมือนกัน เราเป็นหนี้เวรหนี้กรรมในหัวใจเราทั้งหมด เกิดจากพ่อจากแม่ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก เป็นหนี้ใหม่ เราเกิดจากพ่อจากแม่ พ่อแม่เลี้ยงดูตั้งแต่ตีนเท่าฝ่าหอย เราได้เลี้ยงดูตอบแทนท่านใหม่ นี่ไง วัฒนธรรมไทยไง ลูกบวช พ่อแม่ก็อยากเกาะชายผ้าเหลืองไง เพราะอะไร เพราะเลือดเนื้อเชื้อไขของกูไง เพราะมันเกิดในครรภ์ เกิดจากในท้อง กินเลือดกินเนื้อ กินน้ำนมก็กินเลือดนั่นแหละ นั่นนะแล้วไปบวชพระๆ นี่ไง ไปคำจูนศาสนา นี่ไง วัฒนธรรม ความจริงเป็นความจริงวันยังค่ำ ถ้าความจริงเป็นความจริงวันยังค่ำ

ถ้ามันเป็นความจริงๆ ถ้าเราเป็นหนี้เราไม่ใช่หนี้ แล้วมันจะพ้นจากหนี้ไปได้อย่างไร ถ้าไม่พ้นจากหนี้ มันมีหนี้เวรหนี้กรรม กรรมดีกรรมชั่วมันต้องเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ กรรมดีก็ไปเกิดเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม กรรมชั่วก็ตกนรกอเวจี ได้มนุษยสมบัติ มีศีลสมบุรณ์ ได้มาเกิดเป็นมนุษย์ เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ในเมื่อมันมีเชื่อมีใจอยู่ เพราะยังไม่ได้ใช้หนี้ ถ้ามันใช้หนี้ จิตเดิมแท้นี้ผ่องใส จิตเดิมแท้นี้เป็นผู้ข้ามพ้นนะ นี่ไง แล้วข้ามพ้นอย่างไรละ

ถ้าวัชชีนไม่มีคุณภาพมันไม่รู้จัก “จิตเดิมแท้นี้ผ่องใส ผ่องใส นั่นคือนิพพาน ผ่องใส มีความสุข”

ความสุขคู่กับความทุกข์ สุขเดี๋ยวก็ทุกข์ มีสุขอะไรที่มันมั่นคงบ้าง ไม่มี แต่ถ้าเป็นความจริงๆ นะ มันเป็นความจริงค้นคว้าไปเรื่อย ที่ไหนมีสุข ที่ไหนมีความรับรู้สื่อกอยู่ ต้องค้นคว้า ต้องวิจัย ต้องพิจารณาของมัน แล้วมันจะจับได้ไหม

เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ ภายนอก ภายใน ภายในเขาบอกว่า ในร่างกายนี้

ความคิดมันละเอียดกว่าร่างกายนี้อีก ความคิด จิตมันออกรับรู้อารมณ์ มันเสวยอารมณ์ แล้ว ที่ไหนมีความคิด ส่งออกทั้งนั้น แล้วบอกว่าถ้าภายในร่างกายเป็นของเรา ถ้าข้างนอกเป็นข้างนอก

ไฉไลเวลาภายนอก ภายใน ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ เราไปตะครุบเงา เรื่องของโลกๆ เราไปหยิบฉวย เราไปจับมาให้ทุกขร้อนทั้งนั้นนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนให้ปล่อย

ภายนอก เรื่องในครอบครัว เรื่องต่างๆ เรื่องในบ้านของเราเนี่ยภายนอกทั้งนั้นเลย ภายนอกเพราะอะไร เพราะมันนอกร่างกายของเราไป

ภายใน ภายในคืออายุขัยของเราเนี่ย ภายในคือความทุกข์ความยากในใจของเราเนี่ย สิ่งที่เกิดผลกระทบจากภายนอกไป นี่ใจ ที่เขาไม่เป็นใจ “อายตนะนิพพาน”

อายตนะ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เป็นนิพพานได้ไหม เป็นไม่ได้ แต่จิตของผู้ที่พ้นกิเลสแล้ว ท่านก็อาศัยอยู่ในภายในนี้แหละ ในภายในก็มีตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจของท่าน ใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านได้ถอนสรในใจของท่านแล้ว จิตส่องใสท่านยกพ้นจากกิเลสแล้ว จิตส่องใสข้ามพ้นกิเลสไปแล้ว พอข้ามพ้นกิเลสไปแล้วมันไม่มีสิ่งใดในหัวใจนั้นแล้ว กิเลสมันตายหมดแล้ว ท่านก็อาศัยตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจดั้งเดิมนั้น เพราะท่านมีธรรมในใจของท่าน ท่านถึงบอกว่า ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจของท่าน นั้นนะเป็นนิพพาน

แต่ของเรา ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจเป็นนิพพานไม่ได้ ถ้าเป็นนิพพานได้ เราไปซื้อลิ้นหมู เราจะเอาหนังหมูมาทอดกินทุกวันเลย เอานิพพานมาทอดกิน มันไม่มี เป็นไปไม่ได้ ถ้ามันเป็นไปไม่ได้ สิ่งนี้ถ้ามันไม่เป็น ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เป็นอายตนะ อายตนะนิพพานเป็นอย่างไร ถ้าใจนิพพานเป็นอย่างไร

นี่ไง ถ้ามันเป็นวัคซีนที่มีคุณภาพ เป็นสิ่งที่มีคุณภาพ สิ่งที่เป็นจริงมันจะเข้าไปหมด
ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแบดตลอด ไม่มีกำมือในเราเลย มีแต่กิเลสตัดหา
ความทะยานอยากในใจของเรามันไปปิดกั้นไว้ ความไม่รู้ของเราไปปิดกั้นไว้ แล้วก็มาพูด ยิ่งพูด
เท่าไร โง่เท่านั้นนะ ใครพูดธรรมชาติมากเท่าไรก็โง่เท่านั้นนะถ้ามันไม่เป็น แต่ถ้ามันเป็นนะ มัน
เปิดหมดเลย เปิดแล้วมันจบ นี่มันเป็นจริงอย่างนั้นนะ ถ้ามันเป็นจริงๆ อย่างนั้น

เราเห็นถึงสังคม สังคมเขาน้อฉลกกัน พออ้อฉลกกัน ผลกระทบไปอยู่กับสังคมนั้น
ผลกระทบมันไปนะ เวลาใครคิดเชื่อแล้วตายลูกเดียว ไม่มีรอด แล้วสิ่งที่เอาไปป้องกัน
งบประมาณตั้งแล้วซื้อเอาไว้ป้องกัน นี่ไง อมชะ ไปซื้อวัคซีนที่ไม่มีคุณภาพ เวลามันตายขึ้นมา
มันประจวบหมด

ทีนี้เราเป็นชาวพุทธเหมือนกัน พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ รัตนตรัยของเราเป็นจริง
หรือไม่ ถ้าเป็นจริงในใจของเรา ใจของเรามันสะอาดส่องแผ้วในใจของมัน มันรู้จริงของมัน สิ่ง
ใดที่ไปกระทบกระเทือนนะ ความโลภ ความโกรธ ความหลง ไร้สาระ อยู่เฉยๆ นะ ความเศร้า
หมอง ความฟุ้งใส่ที่ละเอียดกว่านั้น ทุกข์ที่ละเอียดกว่านั้นมันต้องรู้แจ้ง นี่ไง ไฟเย็นๆ ไฟสุม
ขอน อยู่เฉยๆ ก็ทุกข์ ไปนอนอยู่คนเดียวก็ลำบาก ไปนอนอยู่คนเดียวแล้วเหงาหงอย นั่นนะ มัน
ข้ามพ้นหมดแหละถ้ามันเป็นจริงได้ ถ้าเป็นจริงได้แล้วมันจะมีอะไรไปสูมอยู่ในใจนั้น ในใจนั้น
ไม่มีสิ่งใดสูมอยู่เลยนะ นี่มันเป็นความจริงๆ ความจริง เห็นไหม ดอกบัวบานกลางหัวใจ มันบาน
กระจ่างแจ้งในใจนั้นนะ แล้วมันจะมีอะไรอีก

มองทางโลกแล้วมันก็เห็นแล้วสงสารไป ทุกคนจะต้องแบกแอกนี้ไป แล้วไม่มีวันสิ้นสุด
แบกแอกเวรกรรมไปไม่มีวันสิ้นสุด เพราะมันอยู่ในหัวใจนั้น ความรู้สึกมีอยู่ เองยังต้องเดินทาง
ต่อไป แต่ถ้ามันจบสิ้นกระบวนการของมันแล้ว นี่ไง ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าประเสริฐ ประเสริฐตรงนี้ไง อุดตา หิ อุดตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ธรรมเท่านั้นสถิตใน
ใจของบริษัท ๔ ธรรมเท่านั้นไง ธรรมเท่านั้นสถิตในใจของเรา ถ้ามันจะสถิตในใจของเรา เรา
ต้องชวนขยายเปิดหัวใจของเรารับสังธรรมนั้นให้เป็นสมบัติของเรา เอวัง